

ÎN MARȚEA CEA CURATĂ, SEARA – TOATĂ SUFLAREA ORTODOXĂ ÎN BISERICI LA SLUJBA PAVECERNIȚEI MARI CU CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL. CEI CARE DIN MOTIVE BINECUVÂNTATE NU POT AJUNGE LA ACEASTĂ SLUJBĂ O POT CITI ÎN CASELE LOR ÎN LOCUL RUGĂCIUNILOR DE SEARĂ.

februarie 24th, 2015 [Admin](#) [Lasă un comentariu](#) [Du-te la comentarii](#)

ÎN MARȚEA CEA CURATĂ SEARA SLUJBA PAVECERNIȚEI MARI CU CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL (PARTEA A DOUA)

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... iar de nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Și cântărețul cel rânduit începe așa: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție! Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care preturindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre. Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre, Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău. Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Tatăl nostru, Carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Ca a Ta este Împărăția și puterea și slava, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu. Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu. Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos Împăratul și Dumnezeu nostru.

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grabește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!". Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit sa fie Domnul!". Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

După sfârșitul psalmului acesta, se cântă **Canonul mare al Sfântului Andrei Criteanul (PARTEA A DOUA)**

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeuul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit (de două ori).

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Covârșind eu de bunăvoie uciderea lui Cain, m-am făcut cu știință ucigaș al sufletului, umplându-mi trupul de viermi, și războindu-mă împotriva lui, cu faptele mele cele rele.

Nu m-am asemănat, Iisuse, dreptății lui Abel. Daruri bineprimite nu Ți-am adus Ție niciodată, nici fapte dumnezeiești, nici jertfă curată, nici viață fără prihană.

Precum Cain așa și noi, ticălosule suflete, am adus fapte murdare Făcătorului tuturor și jertfă vrednică de muștrare și viață ne-trebnică; pentru acestea ne-am și osândit împreună.

Ziditorule, făcându-mă lut viu, ai pus întru mine trup și oase și suflare și viață; dar, o! Făcătorul meu, Mântuitorul meu și Judecă-torul meu, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc.

Mărturisesc Ție, Mântuitorule, păcatele pe care le-am făcut, și rănilor sufletului și ale trupului meu, care tâlhărește le-au pus înlăuntrul meu gândurile cele ucigătoare.

De am și greșit, Mântuitorule, dar știu că ești iubitor de oameni; bați cu milă și Te milostivești fierbinte; pe cel ce plânge îl vezi, și alergi ca un părinte, chemând pe cel rătăcit.

Slavă..., a Treimii:

Treime, Ființă preaînaltă, Căreia ne închinăm întru o Unime, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o milostivă, dă-mi lacrimi de umilință.

Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ajutătoarea celor ce te laudă pe tine, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o stăpână curată, mă primește pe mine cel ce mă pocăiesc.

Cântarea a 2-a:

Irmosul :

Ia aminte, Cerule, și voi grăi; și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup (de două ori).

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cusutu-mi-a haine de piele păcatul, golindu-mă de haina cea dintâi țesută de Dumnezeu.

Îmbrăcat sunt cu îmbrăcaminte de rușine, ca și cu niște frunze de smochin, spre vădirea patimilor mele celor din bunăvoința mea.

Îmbrăcatu-m-am urât cu haina împestrița-tă și sângerată rușinos, prin curgerea vieții celei cu patimi și iubitoare de desfătări. Căzut-am întru întristarea patimi lor, și în stricăciunea cea materialnică; și pentru aceasta acum vrăjmașul mă necăjește.

Viața iubitoare de cele materiale și iubitoare de averi alegând eu în loc de sărăcie, Mântuitorule, m-am împresurat acum cu sarcină grea.

Împodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbrăcămintea de multe feluri a gândurilor rușinoase și sunt osândit.

Îngrijitu-m-am cu deadinsul numai de podoaba mea cea din afară, nebăgând seama de cortul dinlăuntru, cel după chipul lui Dumnezeu.

Îngropat-am, Mântuitorule, cu patimile frumusețea chipului celui dintâi; dar ca pe drahmă, oarecând, căutându-mă, așa mă află.

Păcătuit-am ca și desfrânata și strig Ție: Eu însumi am greșit! Primește, Mântuitorule, ca mir și lacrimile mele.

Fii mie milostiv, strig Ție ca și vameșul; Mântuitorule, curățește-mă; că nimeni din cei din Adam n-au greșit Ție, ca mine.

Slavă..., a Treimii:
Pe Tine, Dumnezeul tuturor, Unul în Trei Fețe Te laud: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh.

Și acum..., a Născătoarei:
Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una ești prealăudată, roagă-te îndelung să ne mântuim.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Irmosul:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clintită; că Înсуți ești sfânt și Domn (de două ori).

Izvor de viață Te-am câștigat pe Tine, surpătorul morții, și strig Ție din inima mea mai înainte de sfârșit: Greșit-am! Milosti-vește-Te și mă mântuiește.

Greșit-am, Doamne, greșit-am Ție! Milostivește-Te spre mine. Că nu este cineva între oameni, din cei ce au greșit, pe care să nu-l fi întrecut eu cu greșealele.

Păcătoșilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moștenind osândirea aceloră, întru cufundarea potopului.

Lui Ham aceluia, batjocoritorul de tată, urmând, suflete, n-ai acoperit rușinea aproapelui, cu fața înapoi întorcându-te.

De arderea păcatului fugi, suflete al meu, ca și Lot. Fugi de Sodoma și de Gomora; fugi de flacăra a toată pofta cea nebunească.

Miluieste-mă, Doamne, miluieste-mă strig Ție, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplătești tuturor după vrednicia faptelor.

Slavă..., a Treimii:

Treime neamestecată, nezidită, Fire fără început, Care ești laudată în Treimea Fețelor, mântuiește-ne pe noi, care ne închinăm stăpânirii Tale cu credință.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Fiul cel fără de ani din Tatăl, sub ani L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune străină! Că alăptând, ai rămas fecioară.

Cântarea a 4-a:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut: că aveai să Te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut; slavă puterii Tale, Doamne (de două ori).

Priveghează, o, suflete al meu, și te fă deosebit, ca cel mare între patriarhi; ca să dobândești fapta cu gândirea cea înaltă; ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu, să ajungi în norul cel neapus cu gândirea, și să te faci neguțător de lucruri mari.

Pe cei doisprezece patriarhi născându-i cel mare între patriarhi, ți-a făcut ție tainic, suflete al meu, scară spre suirea cea de faptă, pe fiii săi, ca pe niște temeieri și trepte, ca niște suișuri preaînțelepțe așezându-i.

Lui Esau cel urât asemânându-te, suflete, ai dat amăgitorului tău întâia naștere, a frumuseții celei dintâi; și de la binecuvân-tarea părintească ai căzut, și îndoit te-ai amăgit, ticălosule, cu fapta și cu gândirea; pentru aceasta acum pocăiește-te.

Edom s-a chemat Esau, pentru marea înverșunare a amestecării cu femeii. Căci cu neînfrânarea pururea aprinzându-se și cu plăcerile întinându-se, Edom s-a numit, care înseamnă: înfierbântarea sufletului celui iubitor de păcate.

De Iov cel de pe gunoi auzind, o, suflete al meu, că s-a îndreptățit, n-ai râvnit bărbăți-ei aceluia, n-ai avut tăria gândului lui, întru toate care ai cunoscut, în cele ce ai știut și în cele ce te-ai ispitit; ci te-ai arătat nerăbdător.

Cel ce era mai înainte pe scaun, acum se vede gol în gunoi, cu răni; cel cu mulți fii și mărit, de năprasnă fără de fii și de casă lipsit; că socotea gunoiul palat și rănila mărgăritar. Slavă..., a Treimii:

Nedespărțită în ființă, neamestecată în Fețe, Dumnezeu Te cunosc pe Tine Dumnezeire, una în Treime, ca pe Ceea ce ești întocmai cu împărăția și întocmai cu tronul; și strig Ție cântarea cea mare, ce se cânta întreit întru cele de sus.

Și acum..., a Născătoarei:

Și ai născut și ești fecioară, și ai rămas întru amândouă cu firea, Fecioară. Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, și pânțelele a născut nesimțind dureri. Unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii; că face câte voiește.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dis-de-diminează, Iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă și mă îndreptează la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta (de două ori).

Auzit-ai de coșul lui Moise, suflete, cel purtat de apele și de valurile râului, că a fost păzit de demult ca într-o cămară, scăpând de fapta cea amară a vocii lui Faraon.

De ai auzit, ticălosule suflete, de moașele ce ucideau oarecând partea bărbătească, cea nevârstnică,

suge acum înțelepciunea ca marele Moise.

Nu ți-ai omorât mintea lovind-o, precum marele Moise pe egipteanul, ticălosule suflete; și cum te vei sălășlui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocăință?

În pustietăți a locuit marele Moise. Vino dar, suflete, de urmează vieții lui, ca să te învrednicești a vedea și arătarea lui Dumnezeu cea din rug.

Toiagul lui Moise te închipuiește, suflete, care a lovit marea și a încheat adâncul, cu însemnarea dumnezeieștii Cruci; prin care vei putea și tu să săvârșești lucruri mari.

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleșug; iar Ofni și Fineas, ca și tine, suflete, au adus lui Dumnezeu viață străină și întinată.

Slavă..., a Treimii:

Pe Tine, Treime, Te cântăm, pe unul Dumnezeu; Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Părinte și Fiule și Duhule, Ființă singură prin Sine, Unime căreia pururea ne închinăm.

Și acum..., a Născătoarei:

Din tine S-a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești nestrucată și nu știi de bărbat, și a unit Lui firea omenească. Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea (de două ori).

Valurile păcatelor mele, Mântuitorule, ca în Marea Roșie întorcându-se, m-au acoperit degrab, ca oarecând pe egipteni și pe conducătorii lor.

Voie slobodă fără recunoștință ai avut, suflete, ca și Israel mai înainte; ca mai mult decât dumnezeiasca mană, ai ales neînțelepțește lăcomia patimilor cea iubitoare de plăceri.

Fântânile hananeieștilor gânduri mai mult le-ai cinstit, suflete, decât vâna pietrei, din care izvorul înțelepciunii varsă izvorul teologiei.

Cărnurile cele de porc și căldările și bucatele cele egiptenești, mai vârtos decât cele cerești ai voit, suflete al meu; ca și de demult nemulțumitorul popor în pustie.

Când a lovit Moise, sluga Ta, piatra cu toiagul, cu închipuire mai înainte a însemnat coasta Ta cea de viață făcătoare; din care toți băutura de viață scoatem, Mântuitorule.

Cercetează, suflete, și iscodește ca Isus, fiul lui Navi, ce fel este pământul făgăduinței și locuiește în el cu bună legiuire.

Slavă..., a Treimii:

Treime sunt neamestecată, nedespărțită; despărțită după Fețe, și Unime sunt din Fire unită: Tatăl și Fiul și dumnezeiescul Duh.

Și acum..., a Născătoarei:

Pântecele tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci ca pe un ziditor al tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

CONDAC, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și vei să te tulburi. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni, și

toate le plinește.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Păcătuit-am, fărădelege și nedreptate săvârșit-am înaintea Ta; nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților (de două ori).

Purtat fiind chivotul în car, când s-au întors junicile, numai cât s-a atins Zan acela de el, a fost certat de mânia lui Dumnezeu. Deci de îndrăzneala aceluia fugind, suflete, cinstește bine cele dumnezeiești.

Auzit-ai de Abesalom cum s-a sculat împotriva firii. Cunoscut-ai faptele lui cele întinate, cu care a batjocorit patul lui David, tatălui său; dar și tu ai urmat pornirilor lui celor de patimi și iubitoare de plăceri.

Supus-ai trupului tău vrednicia ta cea nerobită, și ca alt Ahitofel aflând pe vrăjmașul, suflete, te-ai plecat după sfaturile lui; dar le-a risipit pe acestea Însuși Hristos, ca tu să te mântuiești cu adevărat.

Solomon cel minunat, cel plin de harul înțelepciunii, acesta făcând vicleșug înaintea lui Dumnezeu oarecând, s-a depărtat de la El; căruia și tu ți-ai asemănat blestemata ta viață, suflete.

De plăcerile patimilor sale fiind silit, s-a întinat, vai mie! Iubitorul înțelepciunii, iubitor de femei desfrânate făcându-se și înstrăinat de la Dumnezeu; căruia tu, o suflete, ai urmat cu gândul, prin dezmierdări rușinoase.

Lui Roboam, celui ce n-a ascultat sfatul tatălui său, ai râvnit, suflete, împreună și lui Ieroboam, slugii celei prea rele, care s-a viclenit oarecând; dar fugi de asemănarea lor, și strigă lui Dumnezeu: Păcătuit-am, miluiește-mă!

Slavă..., a Treimii:

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă și fire una; lumini și lumină, și trei sfinte, și Unul sfânt, este lăudată Treimea, Dumnezeu. Laudă și preaslăvește, suflete, viața și vieți, pe Dumnezeul tuturor.

Și acum..., a Născătoarei:

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ție, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Unul din Treimea cea nedespărțită, pe Unul Fiu și Dumnezeu; și tu însăși ne-ai deschis nouă celor de pe pământ cele cerești.

Cântarea

a

8-a:

Irmosul:

Pe Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de El se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați- L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii (de două ori). Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit ai luat-o; că cele necuvioase cugeți, și cele fără de lege faci; lasă cele ce ai și aleargă la pocăință.

De niniviteni ai auzit, suflete, că s-au pocăit către Dumnezeu cu sac și cu cenușă; acestora n-ai urmat, ci te-ai arătat mai rău decât toți cei ce au greșit mai înainte de lege și după lege.

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit, suflete, care a plâns cu tânguire cetatea Sionului și lacrimi a vărsat. Urmează vieții lui celei plângătoare și te vei mântui.

Iona a fugit în Tars, cunoscând dinainte întoarcerea ninivitenilor; a cunoscut ca un prooroc milostivirea lui Dumnezeu; pentru că se ferea să nu mintă proorocia lui.

De Daniel ai auzit, o, suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai înțeles cum tinerii cei ce au

fost cu Azaria au stins prin credință văpaia cuptorului cea arzătoare.

Pe toți cei din Legea Veche, i-am adus ție, suflete, spre pildă; urmează faptelor iubite de Dumnezeu ale dreptilor și fugi de păcatele celor vicleni.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Părinte, Cel ce ești fără început, Fiule, Cel împreună fără de început, Mângâietorul cel bun, Duhule cel drept, Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu și făcător, Treime în Unime, miluiește-mă.

Și acum..., a Născătoarei:

Ca din porfiră s-a țesut trupul lui Emmanuel înlăuntru în pântecul tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe tine te cinstim.

Cântarea
Irmosul:

a

9-a:

Nașterea zămislirii celei fără de sămânță este netâlcuită; rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Hristos era ispitit, diavolul Îl ispitea, arătându-I pietrele ca să le facă pâini. În munte L-a suit să vadă toate împărățiile lumii într-o clipită. Teme-te, o, suflete, de înșelăciune; trezește-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeșnicul lui Hristos, glasul celui ce strigă a glăsuț, predicând pocăință: Irod a săvârșit fărădelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fără de lege, ci degrab îmbrățișează pocăința.

În pustie a locuit Înaintemergătorul harului, și Iudeea toată și Samaria auzind, au alergat și și-au mărturisit păcatele lor bucuroși, botezându-se; căroră tu, suflete, n-ai urmat.

Nunta cinstită este și patul neîntinat, că Hristos amândouă le-a binecuvântat mai înainte, ospătându-Se trupește, și în Cana Galileii la nuntă apa în vin prefăcând, arătând întâia minune, ca tu să te prefaci, o, suflete.

Hristos a întărit pe slăbănogul cel ce și-a ridicat patul, și pe tânărul cel mort l-a înviat, pe fiul văduvei și pe al sutașului și, samarinencei arătându-Se, a închipuit mai înainte ție, suflete, închinarea în Duh.

Pe ceea ce-i curgea sânge a tămăduit-o Domnul cu atingerea de poala Lui; pe cei leproși i-a curățit, pe orbi i-a luminat și pe cei șchiopi i-a îndreptat; pe surzi, pe muți și pe cea gârbovită până la pământ, i-a tămăduit cu cuvântul, ca tu să te mântuiești, ticăloase suflete.

Slavă... a Treimii:

Pe Tatăl să-L laudăm, pe Fiul să-L preaînălțăm, dumnezeiescului Duh cu credință să ne închinăm, Treimii celei nedespărțite, Unimii după ființă: ca lumine și lumini și viață și vieți, făcătoarei de viață și luminătoare marginilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cetatea ta păzește-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că în tine aceasta cu credință împărățind, în tine se și întărește, și prin tine biruind, înfrânge toată încercarea, dezarmează pe vrăjmași și îndreptează pe supușii ei.

Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei cinstite și Părinte de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te

laudă, ca să ne izbăvim de toata mânia, necazul și stricăciunea, și de greșeale de neînchipuit, noi cei care cinstim pururea pomenirea ta cu credință.

Apoi se continuă așa:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna? Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul. Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, în așternuturile voastre vă căiți. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul. Mulți zic: "Cine ne va arăta nouă cele bune?". Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit. Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele. Și sufletul meu s-a tulburat foarte, și Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lauda pe Tine? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de întristare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârșit? Până când vei întoarce fața Ta de la mine? Până când voi pune gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea? Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu : "Întăritu-m-am asupra lui". Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Iarăși:

Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu : "Întăritu-m-am asupra lui".

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori) și trei metanii Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum...

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să rădă de mine vrăjmașii mei, Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua. Adu-ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta, pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta, lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învâța-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile

Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul ? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din lat picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei drepți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești. Că puterea mea și scaparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu. În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvit-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu, și nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea. Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte, și frica cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ea un vas stricat, că am auzit ocară multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am : “Tu ești Dumnezeul meu!” în mâinile Tale, soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se coboare în iad. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare. Cât este de mare mulțimea bunătații Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor. Ascunde-i-vei pe dânsii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea : Lepădat sunt de la fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiți pe Domnul toți cuvicioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului : “Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul”. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o arma te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme, de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiaza. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scapare ție. Nu vor veni către tine rele și bataie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspida și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. “Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea

Mea”.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori), cu trei metanii.

Apoi strana întâia începe Cântarea proorocului Isaia, cu cântare dulce, lin și rar, pe glasul al 7-lea:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

Strana a doua cântă iar această cântare toată, apoi amândouă stranele, fiecare câte un stih.

Auziți până la marginile pământului, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecați-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăși veți putea și iarăși veți fi biruiți, căci cu noi este Dumnezeu.

Și cuvântul pe care îl grațiți nu va rămânrea întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeuul nostru, pe Acela vom sfinți, și El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Și de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfințire, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbra întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Și păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Și se cheamă numele Lui înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Apoi amândouă stranele cântă împreună:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu (de trei ori).

Și îndată troparele acestea:

Ziua trecând, mulțumesc Ție, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Slavă...

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Și acum...

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de bântuială

dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Amândouă stranele cântă împreună, pe glasul al 2-lea:

Firea cea fără de trup a heruvimilor cu cântări fără de încetare pe Tine Te slăvește.

Viețuitorii cei cu câte șase aripi, serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preînălță.

Toate oștile îngerilor cu cântări întreit sfinte Te laudă.

Că mai înainte de toate ești, Cel ce ești Părinte, și împreună fără de început ai pe Fiul Tău.

Și întocmai cinstit purtând pe Duhul vieții, nedespărțirea Treimii arăți.

Preasfântă Fecioară, maica lui Dumnezeu, și cei ce ați fost singurii văzători Cuvântului și slujitori,

Ale proorocilor și ale mucenicilor toate cetele, ca cei ce aveți viață nemuritoare,

Pentru toți rugați-vă cu de-adinsul, că toți suntem întru nevoi.

Ca izbăvindune de înșelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească:

Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Și îndată se citește cu glas lin:
Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțiitorul,
Făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele.
Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu,
Unul-Născut, Care din Tatal S-a născut, mai înainte de toți vecii.
Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat,
Născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire
S-a pogorât din ceruri
Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara
Și S-a făcut om.
Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat,
Și a pățimit și S-a îngropat.
Și a înviat a treia zi după Scripturi.
Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.
Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții,
A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.
Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul,
Care din Tatăl purcede,
Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit,
Care a grăit prin prooroci.
Întru Una, Sfântă, Sobornicească și apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor,
Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin !

Apoi:

Presfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii (de trei ori).

Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii (de două ori).

Sfinte Ioane, proorocule și Înaintemergătorule și Botezătorul Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii (de două ori).

Sfinților mărișilor apostoli, proorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii

(de două ori).

Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii (de două ori).

Aici se pomenește și sfântul al cărui hram este (de două ori).

Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe păcătoșii (de două ori).

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Și se cântă troparele acestea (iar de este praznic, troparul praznicului):

Luni și Miercuri seara

Se cântă aceste tropare, pe glasul al 2-lea:

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse, izbăvește-mă de dânsule și mă mântuiește, Bunule, ca un Iubitor de oameni.

Și acum...

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre împlânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Precurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Mărți și Joi seara

Se cântă aceste tropare, glasul al 8-lea:

Neadormirea nevăzuților mei vrăjmași o ști, Doamne, și slăbiciunea ticălosului meu trup o cunoști, cel ce m-ai zidit. Pentru aceasta în mâinile Tale voi da duhul meu. Acoperă-mă cu aripile bunătății Tale, ca nu cumva să adorm întru moarte. Și ochii minții mele luminează-le întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte; și mă deșteaptă la vreme potrivită, spre a Ta slăvire, ca un bun și de oameni iubitor.

Stih: Caută și mă auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Cât va fi de înfricoșătoare judecata Ta, Doamne! Îngerii stând înaintea, oamenii în mijloc adunându-se, cărțile deschizându-se, faptele cercetându-se. gândurile întrebându-se. Ce judecată va fi mie, celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge văpaia? Cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Slavă...

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase și mă învrednicește să ud picioarele Tale, care din calea rătăcirii pe mine m-au izbăvit. Și să aduc Ție mir de bună mireasmă, viață curată, întru pocăință mie agonisită; ca să aud și eu glasul Tău cel dorit: credința ta te-a mântuit, mergi în pace!

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui. Folosința ta agonisind, Precurată, nu mă voi mântui. Izgoni-voi pe vrăjmașii mei și-i voi birui pe ei, îmbrăcându-mă numai cu acoperământul tău ca și cu o platoșă; și întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă, strig către tine: Stăpână, mântuiește-mă cu rugăciunile Tale și mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slăvire, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Doamne miluiește (de 40 de ori), Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Apoi se citește această

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăvește-ne și de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primește jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, și ne învrednicește și măsura nopții fără de prihană a o trece, neispitiți de rele, și ne izbăvește de toată tulburarea și îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoșătoarea și dreapta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară mădulele noastre cele pământești, ca și întru liniștea somnului să ne luminăm cu privirea la judecățile Tale. Întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne ridică în vreme de rugăciune, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea și bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu care binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată; Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea, la Tine să ajungă! Să nu întorci fata Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea și s-au uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufnița din dărâmături. Priveheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș. Toata ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă laudau, împotriva mea se jurau. Că cenușă am mâncat în loc de pâine și băutura mea cu plângere am amestecat-o, din pricina, urgiei Tale și a mâniei Tale; că, ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și

pomenirea Ta din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui și de țărână lui le va fi mila. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește va lăuda pe Domnul; că a privit din înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți, să vestească în Sion numele Domnului și laudă Lui în Ierusalim, când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile, ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea țării Lui: Vestește-mi puținătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat, și lucrul mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne, și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei schimba și se vor schimba. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor împușina. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor și seminția lor în veac va propăși.

Rugăciunea lui Manase, regele iudeilor

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, al lui Avraam, ai lui Isaac și al lui Iacov, și al seminție celei drepte a lor, Cel care ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșător și slăvit, Înaintea căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel Preaînalt, bun, îndelung-răbdător și mult-milostiv, căruia îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepti, n-ai pus pocăință pentru cei drepti: pentru Avraam și Isaac și Iacov, care nu ți-au greșit ție, ci ai pus pocăință mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta, am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc, însă cer, rugându-Te: Iartă-mă Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Căci pe Tine Te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția..., apoi troparele aceste, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi; miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...,

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădărdim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluiește (de 40 de ori). Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...

Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... și această

Rugăciune a lui Mardarie

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și cu judecățile care știi, miluiește-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori)

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grabește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!". Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit sa fie Domnul!". Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă aseman celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineța mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrajmașii mei, Doamne ! La Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povătuși la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viața. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte, Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cela ce ridici păcatul lumii, miluiește ne pe noi, Cel ce ridici păcatul lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului. Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis : Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul Meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumina. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine. Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci, amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea, că Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se citește Evanghelia de la Matei 6: 1-13:

“Zis-a Domnul: Luați aminte ca faptele dreptății voastre să nu le faceți înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel nu veți avea plată de la Tatăl vostru Cel din ceruri. Deci, când faci milostenie, nu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, ca milostenia ta să fie într-ascuns și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Iar când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii cărora le place, prin sinagogi și prin colțurile ulițelor, stând în picioare, să se roage, ca să se arate oamenilor; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Când vă rugați, nu spuneți multe ca neamurile, că ele cred că în multa lor vorbărie vor fi ascultate. Deci nu vă asemănați lor, că știe Tatăl vostru de cele ce aveți trebuință mai înainte ca să cereți voi de la El. Deci voi așa să vă rugați: Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău; vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!”

Apoi se zice canonul de rând al sfântului sau al Născătoarei de Dumnezeu.

Iar după sfârșitul canonului se zice: Cuvine-se cu adevărat... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi încep strănile să cânte lin și rar, pe glasul al 7-lea:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul afară de Tine, ajutor întru necazuri, nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi (de două ori fără stih).

Apoi se cântă însoțit de stih.

Stih: Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și alăută.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Slavă...

Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat îngerii? Știutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Multe sunt mulțimile greșelelor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, curată,

mântuire trbuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele, nu mă lăsa pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă sprijinește și mă miluiește.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul Tău.

Doamne miluiește (de 40 de ori),
Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosarde; Care pe cei dreپți iubești și pe cei păcătosi miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce au să fie; Înșuți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziti și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, ca binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă... Și acum...

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărita fără de asemanare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim. Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi... Și se zice rugăciunea aceasta a Sfântului Efreem Sirul, în trei stări, cu trei metanii mari:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, nu mi-l da mie (o metanie).

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, daruiește-l mie, slugii Tale (o metanie).

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să îmi văd greșelele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (o metanie).

Și după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului (o închinăciune).

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul (o închinăciune).

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă (o închinăciune).

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă (o închinăciune).

Și pe urmă, iarăși rugăciunea Sfântului Efreem Sirul, toată, cu două închinăciuni, și la sfârșit cu o metanie mare: Doamne și Stăpânul vieții mele... Apoi Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește (de 12 ori). Și această

Rugăciune de cerere
către Preasfânta de Dumnezeu Născătoare

Facere a lui Pavel Monahul din Mânăstirea Făcătoarei de bine.

Nepătată, neîntinată, nesticată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână care pe Dumnezeu-Cuvântul, cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o, ceea ce știi singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare. Nu te scârbi de mine cel păcătos și întinat, care cu urâte gânduri, cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și prin lenea dulceților vieții cu voia rob m-am făcut. Ci, ca ceea ce ești Maica

Iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine păcătosul și întinatul și primește rugăciunea mea ce se aduce ție din buze necurate. Și pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăzneala Ta ca o Maică, cuprinzând, roagă-L ca să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni, ale bunătății Sale. Și trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă și milosârdă și iubitoare de bine. În această viață de acum, caldă folositoare și ajutătoare; năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă și în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli, departe de la dânsul izgonindu-le. Și în ziua înfricoșatei judecăți, de munca cea veșnică izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru, moștean pe mine arătându-mă. Pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu darul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului tău, a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea, și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început a Lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea

către Domnul nostru Iisus Hristos

Facere a lui Antioh Monahul Pandectul.

Și ne dă nouă Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patima a dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgetile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdarile trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc, adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei nestrămutat. Și ne scoală pe noi în vremea rugăciunii, întăriți în poruncile Tale, și pomenirea judecăților Tale în noi nestrămutată avându-o. Cuvântare de slavă Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm, să binecuvântăm și să slăvim prea cinstitul și prea încuviințatul Tău nume: al Tătalui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Preaslăvita pururea Fecioara, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru, și cere ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt: Treime Sfântă, slavă Ție.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Slavă...Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori); iar noi toți ne plecăm la pământ și preotul, tot în genunchi, cu fața la apus, zice cu glas mare această

Rugăciune

Stăpâne mult-Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoare cruci; cu folosințele cinstitelor cereștilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot laudaților Apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale preacuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi, bineprimită fă rugăciunea noastră; dăruiește-ne iertare de greșelele noastre; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; izgonește de la noi pe tot vrăjmașul și pizmașul; împacă viața noastră; Doamne miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi, făcând cel mai mare metanie până la pământ, zice către frați sau către credincioși:

Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul.

Iar frații (credincioșii) răspund:

Dumnezeu să te ierte, părinte sfințite.

Preotul se întoarce cu fața către Răsărit și zice ectenia aceasta, la care răspundem cu “Doamne, miluiește”:

Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Pentru buna sporire și întărirea dreptslăvitorilor creștini.

Pentru Prea fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Pentru (aici se pomenește cârmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod).

Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Pentru cei ce ne miluiesc și ne slujesc nouă.

Pentru cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii.

Pentru izbăvirea celor robiți.

Pentru părinții și frații noștri care sunt departe.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer.

Pentru cei ce zac în neputințe.

Să ne rugăm pentru îmbelșugarea roadelor pământului.

Și pentru toți ortodocșii creștini.

Să fericim pe conducătorii țării.

Pe arhieriei ortodocși.

Pe ctitorii sfântului locașului acestuia.

Pe părinții și învățătorii noștri.

Pe toți cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindenii. Să zicem și pentru aceștia.

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Iar când merg în chilii, monahii (și mireni mergând acasă) rostesc această

Rugăciune

Slăbește, lasă, iartă Dumnezeule greșelile noastre, cele de voie, cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știință și cu neștiință, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un Bun și iubitor de oameni. Pe cei ce ne urăsc și ne fac nouă strâmbătate, iartă-i Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraților și rudeniilor noastre, dăruiește-le cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pe cei ce sunt în neputință, cercetează-i și vindecare dăruiește-le. Pe cei de pe mare, ocârmuiește-i.

Cu cei călători împreună călătorește. Pe cei din văzduh ocrotește-i. Celor ce ne slujesc și ne miluiesc pe noi, iertare păcatelor dăruiește-le. Pe cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânsii, miluiește-i după mare mila Ta. Pomenește Doamne, pe cei mai înainte adormiți, părintii și frații noștri, și-i odihnește unde luminează lumina feței Tale. Pomenește, Doamne, pe frații noștri cei din neazuri și-i izbăvește de toată primejdia. Pomenește, Doamne, pe cei ce aduc daruri și fac bine în Sfintele Tale Biserici și le dă lor cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește-ne, Doamne, și pe noi, smeriții, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale și ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.